

Luka'nın Birinci Pazar Günü'nün Elçi Okuması Üzerine Vaaz 22/9/2019

(2. Korintliler 1, 21-24 & 2, 1-4)

Elçi Pavlus'un Korinthos'un Hristiyanlarına hitap eden mektubundan bugün duyduğumuz pasajı anlayabilmek için bir önceki mektubunda Korinthosluları kötü davranışları yüzünden azarlamış olduğunu hatırlamamız gerekir. Fakat işte o azarlama Korintlilerin kendilerini düzeltmelerine yardımcı oldu. Devamında Elçi Pavlus, içlerindeki huzurun yeniden sağlanması için oradaki Hristiyanlara bazı açıklamalar yapma gereğini duyuyor.

Bugünkü pasajın kısa ayetlerinde Büyük Elçi'nin manevî çocuklarına karşı gösterdiği gerçekçi ilgiye, hayatlarının düzelmesi hususunda hissettiği acıya, Korinthos Kilisesi'nde çıkan ciddi sorunlara çözüm bulmak için kullandığı aydınlanmış basiretine hayran kalıyoruz.

Bugün Elçi Pavlus'ta bizi hayran bırakan ilk şey, yoldan çıkmış olanların düzelmeleri için gösterdiği gerçekçi alaka. Bu alaka onu, oradaki Kiliseyi ayağa kaldıran ahlakî skandalı görmezden gelmekten ya da susmaktan alıkoymuştu. Aksine müdahale etti ve kötülüğün uzaklaşması için gerekli tedbirleri aldı; öyle ki skandala sebebiyet veren kişi işlediği büyük günahın ciddiyetini hissetsin, tövbe etsin ve daha sonra da yeniden Kilise'nin mensubu olarak hayatına devam etsin.

Böylelikle Elçi Pavlus gerek aile ortamında gerekse Kilise ortamında alenen günah işleyenlere karşı örnek davranış sergilemiş oldu. Kilise'nin manevî babaları, tıpkı bir ailenin biyolojik babası gibi, uyumsuz davranışlarıyla kendi ruhlarına zarar verenlerle ve diğerlerini skandalize edenlerle, tövbeye ve kendini düzeltme yoluna sevk etmek hususunda ilgilenme ve yol gösterme mecburiyetindedirler.

Bizi çok etkileyen ikinci nokta ise Elçi Pavlus'un yoldan sapanlara tavsiye verirken hissettiği derin acıdır. Korintlilere şöyle yazmaktadır: "Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım" (2, 4).

İyi bir sonuç almanın tek münasip yolu budur. Uyarı, öfke patlamalarıyla, aşağılayıcı sözlerle ya da bağırışlarla yapılmamalı. Hangi tedbirler alınrsa alınsın, ve ne kadar söz söylenirse söylensin içsel bir acıyla yöneltilmeli. Karşı taraf yaşanan kötülük için onunla birlikte acı çektiğimizi ve üzüldüğümüzü, söylenenlerin de onun düzelmesi ve kendi faydası için olduğunu anlamalı. Ona davranış biçimimizden, söylediklerimizi egoizmden kaynaklı yada onun kötü davranışından ötürü bizim gururumuzun kırıldığı için söylemediğimizi, ancak onu sevdiğimizi ve iyiliğini düşündüğümüzü, bu yüzden onunla konuştuğumuzu anlamalı. Yalnızca o zaman çabalarımız olumlu sonuç verecektir.

Elçi Pavlus'un terbiye yönteminin üçüncü özelliği de basirettir. Basiret, Kilise pederlerine göre her durumda Allah'ın isteğine göre hareket etmemiz konusunda bizi aydınlatan, Kutsal Ruh'un bir lütfudur. Her şey abartılar olmadan, ölçülü bir şekilde gerçekleşmelidir. Korintlilerin sorunları konusunda da Elçi Pavlus'un duruşu tam olarak böyleydi. Onlara durumun düzelmesi için ne gibi önemler almaları gerektiğini söylediği birinci mektubunu yolladığında, üzülmüş olabileceklerini anladı. Onlar için endişeleniyordu ve onları ziyaret etmek istiyordu. Fakat durum böyleyken eğer onların yanına gitseydi, Korintliler Allah'ın Elçisi'nin karşısında daha çok utanacaklardı ve üzüntüleri daha da büyüyecekti. Bu yüzden oraya yapacağı yolculuğu erteledi ve bunu onlara açıkladı: "Tanrı'yı tanık tutarım ki, Korint'e dönmeyişimin nedeni sizi esirgemektir" (1, 23). "Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim" (2, 1). Fakat uzaktan da olsa onların durumuyla ilgilenmekten, dua ve sabır ile her şeyin tekrar eskisi gibi olmasını beklemekten vazgeçmedi.

Aydınlanmış Elçi'nin bu bilgece tavrı bizler için de son derece öğretici. Gerçekten çoğu zaman düzeltmek ya da iyiye yöneltmek istediğimiz kişilere ne kadar çok zarar veriyoruz. Acele ediyoruz, baskı kuruyoruz, aşağılıyoruz ve olmasını istediğimiz şeyin "hemen ve şimdi" gerçekleşmesini istiyoruz.

Sevgili kardeşlerim, ahlaksızlığıyla, manevî değerlerin alt üst edilmesiyle ve ebeveynlere, öğretmenlere, manevî pederlere saygısızlığıyla ayırt edilen çağımızda terbiye etmek çok zor. Ancak eğer ki Elçi Pavlus'un yöntemini uygulamayı istersek, gerçekten karşımızdakinin iyiliğini düşünersek, sevgiden kaynaklanan göz yaşları ve acıyla, basiretle hareket edersek, Allah'ın lütfuyla mucizevî sonuçlar elde etmemiz mümkündür. İnşallah.